

at spørgsmålet om, hvorvidt bortfragterens ansvar for den rene forsinkelse skulle være omfattet af lovudkastets § 118, burde overlades til domstolene. Som begrundelse herfor kan der bl. a. henvises til den i bemærkningerne til lovudkastets § 118 omtalte uklarhed med hensyn til fortolkningen af konnossementskonventionen på dette område og usikkerheden med hensyn til rækkevidden af de sammesteds omtalte engelske domme. Det må dog bemærkes, at man i motiverne til det norske lovudkast går ind for, at forsinkelsesansvaret bør være omfattet af de ufravigelige ansvarsregler, mens man i motiverne til det svenske lovudkast er positivt stemt for en sådan løsning.

Bestemmelsen omfatter foruden tilfælde af ren forsinkelse også tilfælde, hvor bortfragterens pligt til at udføre befordringen bortfalder som følge af, at skibet går tabt, jfr. lovudkastets § 128, samt tilfælde, hvor skibet kommer for sent frem til lastehavnen.

I det omfang forsinkelsesansvaret ikke måtte være omfattet af § 118, men alene er reguleret af § 130, kan der træffes aftale om dets indhold, idet ansvarsreglen i § 130 ifølge § 72 jfr. § 168 kan fraviges ved aftale. Går en sådan aftale ud på ansvarsfraskrivelse eller begrænsning af ansvaret, vil dansk rets almindelige regler om en sådan aftales gyldighed finde anvendelse.

Mens § 130 i sin hidtidige formulering medførte et almindeligt culpaansvar for bortfragteren, er det fastsat, at bestemmelserne i § 118 finder tilsvarende anvendelse på bortfragterens ansvar, hvilket medfører, at bortfragteren i de tilfælde, hvor han ikke har fraskrevet sig ansvaret efter § 130 dog ikke bliver ansvarlig i tilfælde af nautiske fejl eller brand, jfr. lovudkastets § 118, stk. 2 a og b.

Til § 135.

Svarer til den gældende sølovs § 135, idet man dog i stk. 1 har foretaget enkelte ændringer.

Udover de som betingelse for hævningsret ved søtransport almindeligvis nævnte tilfælde, jfr. den gældende bestemmelse, nemlig krig, blokade, oprør, borgerlige uroligheder og sørøveri, har man yderligere medtaget „andet væbnet overfald“ med henblik på de stadig oftere forekomne tilfælde af såkaldte „kapringer“ af transportmidler inden for luft- og søtransporten.

Retten til at hæve kan udøves, selv om rejsen er begyndt, såfremt de ovennævnte omstændigheder først indtræder eller kommer til parternes kundskab på dette tidspunkt, eller såfremt faren for en sådan omstændighed, som parterne havde kundskab om, inden beforderingsaftalen blev slutet, sidenhen er blevet væsentlig forøget.

Det er dog efter udkastet en betingelse for udnyttelse af denne hævningsret, at den, der vil hæve aftalen, giver meddelelse herom uden ugrundet ophold.

En ganske tilsvarende bestemmelse foreslås i lovudkastets § 187 i passagerkapitlet.

Til § 151.

I denne og den følgende bestemmelse har man foretaget visse ændringer i den gældende sølovs §§ 151 og 152 forårsaget af, at man her har indarbejdet KKL § 3,3. I lovudkastets § 151 fastsættes definitionen på et konnossement, samt hvad dette i hvert fald skal indeholde, mens § 152 angiver, hvad konnossementet på afladerens forlangende yderligere skal indeholde.

Det er i *stk. 1* fastsat, at dokumentet enten skal betegnes som konnossement eller angive, at godset kun vil blive udleveret mod dokumentets tilbagelevering. Et dokument, der ikke opfylder et af disse vilkår, vil ikke være et konnossement i sølovens forstand og derfor ikke have de til konnossementet i søloven knyttede retsvirkninger.

Udover sin funktion som indløsningspapir indeholder konnossementet samtidig en erkendelse af, at godset er modtaget til befordring eller indlastet. Man har ved formuleringen taget hensyn til, at man i lovudkastets § 95, jfr. bemærkningerne til denne bestemmelse, ligestiller ombordkonnossement og modtagelseskonnossement.

Det er endvidere i lovudkastet fastsat, at dokumentet skal indeholde oplysning om godsets art og mængde i mere generel forstand, mens afladeren, som det fremgår af lovudkastets § 152, stk. 2, kan forlange mere detaljerede oplysninger herom indsat i dokumentet.

I *stk. 2* er som nævnt foran angivet, hvad konnossementet i hvert fald *skal* indeholde afhængig af, om der er tale om et modtagelses- eller ombordkonnossement.